

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 24. De duobus dominis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

MEDITATIO XXIV.
DE DVOBVS DOMINIS.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. Dicit Iesus discipulis, nemo potest duobus Dominis (Deo & mammona) seruire. Matt. 6.

II. Ideo dico, ne solliciti sitis anima vestra, quid manducetis, vel corpori, quid induamini &c.

III. Querite primum regnum Dei & iustitiam eius, & reliqua adyicientur vobis.

PROPHETIAE.

Escam dedit timentibus se. Ps. 110. 5.
Qui dat inuentis escam ipsorum, & Psal.
pullis coruorum inuocantibus eum. 146. 9.
Qui producit in montibus foenum, & Ibid. 3.
herbam seruituti hominum.

DOCUMENTA.

I. **D**VO Domini hic intelligendi sibi mutuo contrarii, vt DEVS verus & Damon, qui dicitur hic Mammon, Pluto Deus diuitiarum, qui contraria suadent: quia Deus vult a nobis coelestia amari, carnem domari, superflua dari pauperibus; Damon vult

vult temporalia appeti, carnem in delicijs nutri-
 ri, aliena rapi. Si Deo seruire opus est, vt
 celestia queras, nō carnis illecebras, honores,
 voluptates &c. que omnia Deus vult cōtemni.

2. Christus nunquam in vlla re tot rationes
 adhibuit, vt scias hanc sollicitudinem, quam
 dissuadet, homini valde noxiam esse, ad quam
 5. agumenta adhibet. 1. quia Deus maiora de-
 dit, corpus scilic. & animam. Ergo minora da-
 bit. 2. ab exemplo auium, quas Deus nutrit. 3.
 ab inutili; quia ad staturam nihil adicere pos-
 sumus. 4. ab exemplo herbarum lilii, fœni,
 quas Deus vestit. 5. quia hæc sollicitudo propria
 gentiliū, nec Dei filium decet; qu. si ille tuos
 negligeret: proinde hæc sollicitudo rei scienda
 est in eum, tanquam omnis boni auctorem, iux-
 ta illud *Psal 49. Iacta super Dominum cu-
 ram tuam, & ipse te enutriet.* Quod dictum
 S. Franciscus dabat suis alumnis loco vtiæ.

3. *Ne solliciti sitis:* Valde noxia est superflua
 sollicitudo; qualis in multis secularibus per-
 spicitur, qui Deo neglecto a mane ad vesperā
 tantum secularia tractant; de anima parum aut
 nihil omnino solliciti, quod Christiano ho-
 mine indignum est, Deo ingratum, & nobis
 (qui hoc modo Dei auxilio nos priuamus) val-
 de damnosum. Hinc rectius sibi consulunt pii
 homines, & maxime religiosi, qui paruo con-
 tenti, animæ salutē potissimum vacant; alia
 Deo committentes.

4. *Regnum Dei* quarimus, cum damus ope-
 ram vt in gratia Dei simus; eius præcepta ob-
 seruātes & omnia dicta facta cogitata, ad Dei
 gloriam referentes qui reliqua adiciet, prout
 animæ salutē conducere viderit; nobis pariter
 moderate collaborantibus, quia non omnem
 sollicitudinem, sed superfluam & salutē noxiā
 condemnant.